

DANMARK I EF

Til samtlige husstande

Folkeafstemning den 18. maj 1993 om

Danmarks tiltrædelse af

Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten

Folketinget vedtog den 30. marts 1993 tre lovforslag, der indebærer, at Danmark kan tiltræde Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten, såfremt et flertal stemmer herfor ved en bindende folkeafstemning.

- Der skal stemmes om både Edinburgh-Afgørelsen og Maastricht-Traktaten.
- Folketinget har - lige om ved folkeafstemningen den 2. juni 1992 - besluttet at udsende en avis til alle landets husstande. Avisen indeholder oplysninger om bl.a. sær aftalen for Danmark og de politiske holdninger og synspunkter.
- Side 2 indeholder baggrundsinformation om de resultater, der blev opnået i Edinburgh. Resultatet er det nye grundlag for folkeafstemningen.
- De sidste fire sider indeholder en række vigtige nøgletekster i forbindelse med folkeafstemningen.

DANMARK I EF

Edinburgh-Aftalen indeholder tre ting:

- I Den danske sær aftale, kaldet Edinburgh-Afgørelsen**
- II Aftaler om åbenhed i EF**
- III Aftaler om brugen af nærhedsprincippet**

Edinburgh-Afgørelsen har kun virkning for Danmark. I Afgørelsen accepterer de andre EF-lande, at Danmark har særstandpunkter i forhold til Maastricht-Traktaten, uden at Traktaten derved ændres.

FORHISTORIEN

Folketingsstemningen den 2. juni 1992 resulterede i et dansk nej til Traktaten om Den Europæiske Union, også kaldet Maastricht-Traktaten.

For at skabe et nyt grundlag for Danmarks deltagelse i EF-samarbejdet gik en række politiske partier i efteråret 1992 i gang med at opstille nye krav til dansk EF-politik.

Det resulterede i "Det Nationale Kompromis", der efter forhandling mellem syv af Folketingets partier blev til "Danmark i Europa" og blev det endelige danske forhandlingsudspil over for de øvrige EF-lande.

Udspillet "Danmark i Europa" blev præsenteret af regeringen for de øvrige medlemslande ved en rundrejse til EF-landenes hovedstæder i løbet af november 1992.

Udspillet indeholdt en række forbehold af betydning for Danmark om unionsborgerskab, den fælles mønt, forsvarspolitikken samt det retlige samarbejde. Hertil kom ønsker med hensyn til miljøet og det sociale område.

Endelig var der forslag af fælles interesse for EF-landene, især krav om øget åbenhed og nærhed.

Alle Folketingets partier med undtagelse af Fremskridtspartiet stod bag oplægget.

I EDINBURGH-AFGØRELSEN

På Topmødet i Edinburgh blev der opnået enighed om en sær aftale for Danmark:

1. Det fastslås, at besiddelse af dansk statsborgerskab fortsat afgøres efter dansk lovgivning. Unionsborgerskab træder hverken nu eller på længere sigt i stedet for det nationale statsborgerskab.
2. Danmark meddeler allerede nu, at vi ikke deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (EMU), som fastlagt i Maastricht-Traktaten.

Vi indfører således ikke den fælles mønt, og Danmarks Nationalbank vil fortsat være en selvstændig institution. Danmark deltager dog fortsat i et udbygget samarbejde om valutakurser og økonomisk politik (2. fase).

3. Danmark deltager ikke i den fælles forsvarspolitik og vil ikke være medlem af Vestunionen. Men Danmark vil ikke hindre, at de andre medlemsstater går videre.

4. Danmark deltager i det retlige samarbejde, men kun på mellemstatlig basis, dvs. i et samarbejde mellem suveræne stater. Her træffes beslutninger ved enstemmighed.

Det retlige samarbejde omfatter blandt andet asyl- og indvandringspolitik samt politisamarbejde.

Sær aftalen indebærer endvidere, at Danmark ikke er forpligtet til at deltage i en udbygning af EF-samarbejdet på de 4 områder.

Edinburgh-Afgørelsen er en folkeretligt bindende aftale, der tillige nævnes i den danske EF-tiltrædelseslov. Hermed indgår Afgørelsen i grundlaget for Danmarks EF-medlemskab.

Det nævnes endvidere, at de enkelte medlemslande kan indføre strengere beskyttelsesregler blandt andet på miljøområdet og vedrørende arbejdsvilkår, og det præciseres, at alle medlemslande kan føre deres egen fordelingspolitik. Den danske folkepen- sion er således et rent dansk anliggende.

Edinburgh-Afgørelsen har samme varighed som Maastricht-Traktaten. Der forudses en ny drøftelse i 1996, hvor der kan stilles forslag om ændringer af begge. Der kan dog ikke gennemføres ændringer uden dansk tilslutning, idet ændringer kræver enstemmighed.

SYVPARTI-AFTALEN

Syv af Folketingets partier har indgået en ny politisk aftale om, at Edinburgh-Afgørelsens bestemmelser vedrørende unionsborgerskab, fælles mønt, fælles forsvarspolitik og retligt samarbejde kun kan ændres ved en folkeafstemning.

Denne aftale indgår i bemærkningerne til det lovforslag, der skal stemmes om ved folkeafstemningen den 18. maj 1993.

II ÅBENHED I EF

Edinburgh-Aftalen indeholder initiativer om åbenhed. Det drejer sig om:

- Bedre offentlig adgang til ministrenes møder og til oplysninger om EF's arbejde.
- EF-regler skal gøres lettere at forstå, og der skal være lettere adgang til Kommissionens dokumenter.

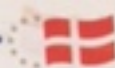
III NÆRHEDS-PRINCIPPET

Nærhedsprincippet indebærer for det første, at Fællesskabet kun handler på de områder, hvor rammerne i Traktaten tillader det. For det andet, at EF kun handler på de områder, hvor et mål bedre kan opfyldes af EF end af det enkelte medlemsland. Og for det tredje, at de midler, som Fællesskabet anvender, skal stå i et rimeligt forhold til målet.

Edinburgh-Aftalen indeholder supplerende retningslinier om den praktiske gennemførelse af nærhedsprincippet. Det drejer sig om følgende:

- Kommissionen skal - før der fremsættes forslag - nøje overveje, om en række praktiske nærhedskriterier er opfyldt, og om forslaget derfor er nødvendigt.
- Hvis forslaget fremsættes, skal det begrundes.
- Parlamentet og Ministerrådet skal herefter sikre sig, at forslaget opfylder nærhedsprincippet.

SÆT EUROPA I ARBEJDE VI SKAL IKKE STÅ ALENE

socialdemokraterne

FORÅR I EUROPA

Folketingsvalget den 18. maj er afgørende for din fremtid.

For første gang siden 2. verdenskrig har vi oplevet krig i Europa. Føret med en brutalitet, som har rystet os alle.

Der er derfor mere end nogensinde behov for at styrke europæisk samarbejde. Så der kan findes fælles løsninger, inden konflikter bliver til krige. Der er intet alternativ til et stærkt samarbejde i en tid, hvor Europa står over for mange store udfordringer: Voldsom arbejdsløshed, valutauro og trusler i forhold til miljøet.

Et ja den 18. maj er et ja til øget beskæftigelse og et bedre miljø.

Med den danske seraftale i Edinburgh fik vi vore ønsker opfyldt.

Det må fastholdes med et klart ja den 18. maj. Der er ikke råd til at skabe usikkerhed om Europas fremtid.

Der er ikke råd til at skabe usikkerhed om den nye danske regerings muligheder for at igangsætte en dynamisk beskæftigelses- og erhvervs-politik.

"Sæt Europa i arbejde" - Vi skal ud af den krise. Europa og Danmark befinder sig i lige nu. Det kan og skal vi ikke klare alene.

"Sæt Europa i arbejde" - Det handler om alle de problemer, vi har nævnt. Vi skal være med, hvor beslutningerne træffes.

Med et JA den 18. maj sikrer DU Danmarks fortsatte indflydelse i EF. Samtidig sikrer du et mere handlekraftigt Europa, der er rustet til at tackle de udfordringer, vi står overfor i 1990'erne.

Poul Nyrup Rasmussen

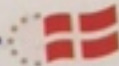
Poul Nyrup Rasmussen,
statsminister

NB:

Det lovforslag, vi stemmer JA til 18. maj, bygger på den danske seraftale. Denne aftale er også fremover grundlaget for Danmarks EF-politik. Aftalen kan ikke ændres uden dansk tilslutning. Og aftalen kan kun ændres i Danmark ved en ny folkeafstemning. Yderligere oplysninger om Socialdemokratiets JA fås ved henvendelse hos Socialdemokratiet, Thorvaldsenvej 2, 198 Frederiksberg C. Telefon 31 39 15 22.

DERFOR
JA 18. MAJ 1993

- Et handlekraftigt Europa. Der er brug for stabilitet i en usikker tid.
- Flere nye arbejdspladser. I Danmark og i Europa. Kun sammen kan vi bekæmpe arbejdsløsheden.
- Miljøsikring. Grænsecrosskridende forening nødvendiggør en fælles indsats.
- Et åbent Europa. Udvidelse af EF med blandt andet de nordiske lande og styrkelse af forbindelserne til de østeuropæiske lande.
- Vi har fået en seraftale, så vi ikke deltager i det fælles forsvar. Og vi får ikke fælles mønt.
- Statsborgerskab er et rent dansk anliggende. Vi bestemmer selv vor deltagelse i det retlige samarbejde.
- Lønmodtagerrettigheder, forbrugerbeskyttelse, lige muligheder for kvinder og mænd. Vi kan selv gå længere.
- Ny dansk Europa-politik. Det nationale kompromis er fremover grundlaget.
- Mere åbenhed og demokrati. Åbning af møder i Ministerrådet, mere offentlighed i forvaltningen. EF-ombudsmand.
- Nærhedsprincippet. EF-regulering begrænses til det, hvert land ikke kan løse bedre selv.
- Socialpolitikken og folkepensionen bestemmer vi selv.
- Det er befolkningens aftale. Den danske seraftale kan kun ændres, hvis befolkningen godkender det ved en ny folkeafstemning.

Det Radikale Venstre

ET NYT GRUNDLAG

Resultatet af folkeafstemningen den 2. juni 1992 tilføjer Europadebatten nyt liv. Den skabte ægte interesse for begreber som åbenhed, nærhed og demokrati, og vi begyndte for alvor at spørge os selv om, hvad vi ville med det europæiske samarbejde.

Hvordan skal Danmark klare sig i Europa? Hvordan skal vi løse konflikter og kriser i en tid, hvor mange af vores problemer er internationale? Hvordan sikrer vi fred og fremgang i vor del af verden?

Nej! Et den 2. juni var ikke et nej til EF. Derfor skulle Danmark have en aftale, der sikrede vort fortsatte aktive engagement i EF. Samtidig skulle vi stå uden for dele af unionsudviklingen.

At blokere for Maastricht-Traktaten ville betyde, at Danmark forhindrede andre medlemslande i at gå videre i EF-samarbejdet. Det ønskede Det Radikale Venstre ikke.

Derfor indledtes forhandlinger mellem parterne i det danske folketing og siden med de øvrige medlemslande i EF.

Resultatet heraf blev Edinburgh-Aftalen. Syv af Folketingets otte partier mener, at den er et godt svar på spørgsmålet om Danmarks Europapolitik i fremtiden. Den udgør et nyt grundlag.

Hvori består så det nye danske grundlag?

ØKONOMI

For det første: **Nej til fælles mønt.** Forud for 2. juni 1992 var det planen, at danskerne i 1996 eller senere kunne afgøre, om man ville deltage i den økonomiske og monetære union med fælles mønt.

Ifølge Edinburgh-Aftalen meddeler vi allerede nu, at vi ikke deltager i den fælles mønt og den tredje fase af den økonomiske og monetære union.

FORSVAR

For det andet: **Nej til fælles forsvar.** Bestræbelser for en fredelig fremtid i Europa er vigtige. Danmark deltager allerede aktivt i NATO og i den brede europæiske sikkerhedsorganisation, CSCE. Det er de forsvarssamarbejder, vi behøver. Vi skal derfor ikke være med i den EF-baserede Vestunion, WEU.

Det siges i Edinburgh-Aftalen, at Danmark ikke deltager i afgørelser og aktioner, som har indvirkning på forsvarsområdet.

Det kan ikke være klarere: Vi deltager ikke. Der foreligger ikke en sådan tekst forud for den 2. juni 1992. Det gør det nu.

BORGERSKAB

For det tredje: **Borgerskab.** Ideerne bag "borgerskab" drejer sig blandt andet om oprettelse af EF-ombudsmand, adgang til bistand fra andre EF-landes ambassader og stemmeret ved lokale valg.

Nogle hævdede op til afstemningen den 2. juni, at dette borgerskab ville udvikle sig til et europæisk statsborgerskab, hvor en række rettigheder for danske statsborgere ville komme til at gælde også for borgerne fra andre EF-lande.

Det siges klart i Edinburgh-Aftalen, at borgerskab ikke kan træde i stedet for nationalt statsborgerskab, og at det er op til det enkelte land at afgøre, hvem der kan blive statsborger.

RETSLIGT SAMARBEJDE

For det fjerde: **Retligt samarbejde,** dvs. politi, indvandring, asyl og beslagte emner. Danmark vil gerne samarbejde med de andre EF-lande om disse spørgsmål, men ikke via Kommissionen og ved hjælp af overnationale regler.

Dette synspunkt slås nu fast i Edinburgh-Aftalen. Det er vigtigt at notere, at Danmark aldrig har været modstander af retligt samarbejde, men udelukkende har stillet betingelser for, hvordan det skal foregå. Disse betingelser er opfyldt.

ÅBENHED OG NÆRHED

På flere områder har EF ændret sig efter 2. juni 1992. Der er kommet mere åbenhed ind i samarbejdet. Der har været gennemført TV-transmissioner fra ministerråds møder, og flere vil følge. Visse lande har været modstræbende, men vi har vist, at det kan lade sig gøre. Vi fortsætter stadigt vort arbejde for

en yderligere demokratisering af EF-systemet.

Der er også ved at danne sig et billede af, hvordan nærhedsprincippet vil blive anvendt i praksis. Mange har følt, at EF til tider er gået for vidt. Der har været eksempler på, at EF-regler har været ude af trit med reelle forhold.

Der er nu opnået politisk enighed om, at der kun skal laves EF-regler, hvor det ikke er tilstrækkeligt at basere sig på nationale løsninger.

NYE MEDLEMMER

Før den 2. juni 1992 forudså vi, at bl.a. de andre nordiske lande engang ville indtræde i EF. I dag er det ikke længere en fjern vision. Der er håndgribelige vidnesbyrd: Optagelsesforhandlingerne med Sverige, Finland og Østrig er begyndt. I april 1993 kommer Norge til.

Tidspunktet er, at de nye lande kan blive medlemmer allerede i 1995.

Det Radikale Venstre følger sig forpligtet til at arbejde for, at de nye ansøgere får taget hensyn til deres særlige forudsætninger.

Åbningen over for Østeuropa er i gang: EF har indgået associeringsaftaler med Polen og Ungarn, aftaler med Tjekkiet og Slovakiet er snart på plads, og med næsten alle øvrige lande i den tidligere østblok er der aftaler undervejs.

MILJØ, ARBEJDSMARKED OG KULTUR

Maastricht-Traktaten indeholder bestemmelser, der gjorde en forstærket indsats mulig for miljøet og for anstændige forhold på arbejdsmarkedet i hele EF. Og på forbrugerbeskyttelse og kultur blev styrket i Maastricht-Traktaten.

Disse vigtige områder kan Danmark bevare fuld indflydelse på, samtidig med at vi friholdes fra unionsbegreberne: Fælles mønt og forsvar.

NY LANGSIGTET POLITIK

Danmark og danskerne får med Edinburgh-Aftalen en særlig status i forhold til Maastricht-Traktaten. Og vel at mærke en status, som vi selv har bedt om. Det er ikke i vor interesse at skyde noget ned eller ødelægge noget.

Det er i vor interesse at få den tilknytning til det europæiske samarbejde og den europæiske udvikling, som passer os.

For Det Radikale Venstre er Edinburgh-Aftalen udtryk for en ny og langsigtet dansk EF-politik. Ændringer i aftalen kræver ny folkeafstemning. Derfor er det en god aftale, og derfor anbefaler Det Radikale Venstre et ja den 18. maj.

Yderligere oplysninger kan fås hos:
Det Radikale Venstre, Christiansborg.
Telf.: 3337 4747.

Det konservative folkeparti: JA TIL EUROPA

Den 18. maj afgøres Danmarks fremtid. Vi skal fortsat være aktive deltagere i EF-samarbejdet. I naturlig forlængelse af vores konsekvente Europa-politik anbefaler Det konservative folkeparti også denne gang at stemme ja.

Det er nødvendigt, hvis Danmark fortsat skal have indflydelse på vor egen udvikling. Vi kan ikke klare os uden at være med. Danmark har altid været og vil altid være afhængig af såvel den økonomiske som den politiske udvikling i resten af Europa. Derfor siger vi ja til et udvidet økonomisk og politisk samarbejde i Europa - og ja til et åbent Europa.

STORE EUROPÆISKE OPGAVER

Europa står over for en lang række store opgaver:

- Vi skal etablere en ny sikkerhedsstruktur efter kommunismens fald i Øst
- Vi skal sikre stabilitet og fred i vor del af verden
- Vi skal gensoprette et stabilt valutasamarbejde
- Vi skal skabe øget økonomisk vækst og flere arbejdspladser, så ledigheden kan nedbringes
- Vi skal forstærke indsatsen for at bevare og forbedre miljøet

DER ER NOK AT TAGE FAT PÅ

Alle disse opgaver har det til fælles, at de kan kun løses i et forpligtende fællesskab. EF er i dag det eneste politiske forum, der er stabilt nok til at være rammen om et sådant samarbejde. Der eksisterer intet alternativ. Mange lande søger nu tættere kontakt til EF - enten som nye medlemmer eller som fast tilknyttede samarbejdspartnere. Derfor skal samarbejdet i EF styrkes og forstærkes. Det kan vi hjælpe til med ved at stemme ja den 18. maj.

SIKKERHED OG TRYGHED

De kommunistiske regimers fald i Østeuropa er den mest glædelige begivenhed i nyere tid. Et nyt og friere Europa er opstået. Men Europa er ikke af den grund blevet mere stabilt. Det viser borgerkrigen i det tidligere Jugoslavien og usikkerheden om reformprocessen i Rusland med al tydelighed. Europa har brug for et stærkt samarbejde om vores fælles sikkerhed.

Danmark vil med Edinburgh-Aftalen stå uden for udbygningen af en fælles forsvarspolitik. Men sikkerhedspolitik er meget andet end militært samarbejde. Muligheden for at lægge politisk pres på lande, der truer freden, er en vigtig del af fremtidens europæiske sikkerhedspolitik.

Vi ønsker også at øge den indre tryghed. Derfor siger vi ja til et politisk samarbejde mellem EF-landene, styrket grænsekontrol ved EF's ydre grænser samt et tættere samarbejde om flygtningeproblemerne. Men for at det hele skal kunne lykkes, kræver det, at EF-landene arbejder sammen. Derfor skal vi stemme ja den 18. maj.

STABIL VALUTA - FLERE I ARBEJDE

Danmarks økonomi er i dag mere international end nogen sinde. Virksomhederne handler i dag med hinanden på tværs af grænserne i stadigt stigende omfang. Det er godt, for det styrker konkurrencen og giver billigere varer for forbrugere.

Den stigende samhændel gør det nødvendigt at opretholde et stabilt forhold mellem de enkelte valutaer. Valuta-uroen i efteråret 1992 er et truende eksempel på de negative følger, det kan få, når der opstår usikkerhed om valutasamarbejdet. Det er forkert at bruge devalueringer til at eksportere arbejdsløshed til hinanden.

Danmark har med Edinburgh-Aftalen sikret, at vi kan deltage i det økonomiske og valutatiske samarbejde, men vi har valgt at beholde den danske krone. Derved opnår vi de bedste betingelser for en øget vækst, der kan styrke indsatsen for en forbedret beskæftigelse i Danmark og i resten af Europa. Det er ikke mindst de små lande, der har glæde af et sådant samarbejde. De store skal nok klare sig.

STYRKET INDSATS FOR MILJØET

Miljøet kommer til at spille en stadig større rolle i de kommende års europæiske politik. I EF bliver miljøpolitikken udformet efter princippet, at der fastlægges nogle minisumregler, som alle lande skal overholde. Derudover kan landene selv indføre en højere standard, hvis de ønsker det. Det gør vi allerede på nogle områder i Danmark, og det vil vi fortsat kunne.

ET ÅBENT FÆLLESSKAB

Vi har altid været tilhængere af et åbent EF med mange deltagerlande. Det er ikke mindst takket være den danske indsats, at vore nordiske broderlande nu står på tærsklen til at slutte sig til os i EF. Danmark har et særligt ansvar for at gøre dette arbejde færdigt. Det sikrer vi bedst med et ja den 18. maj.

VI SKAL BEVARE FORDELENE

Den 18. maj afgør vi, om vi skal sætte alt det over styr, som vi har været med til at opbygge gennem 20 års EF-samarbejde. På utallige områder har Danmark præget udviklingen. Vi er nu med i et stort fællesskab - med et hjemmemarked på 340 millioner indbyggere. Vi 5 millioner danskere har en indflydelse, der langt overstiger vort lands størrelse. I det nye Europa er vi mere afhængige af fælles spilleregler end de store lande. Det gælder på alle områder.

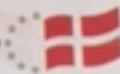
SUVERÆNE LANDE

Et ja den 18. maj er med til at sikre Danmarks reelle suverænitet. Siger vi nej, mister vi indflydelse på vor egen fremtid - og lader blot de andre bestemme udviklingen. Vore 11 EF-partnere vinde, at de var parate til at finde en løsning for Danmark, da de før jul accepterede de danske sørkræver. Det var svært, og vi kan ikke forvente at få en chance til. Et nej vil sætte Danmark uden for indflydelse.

Det vil økonomisk blive meget vanskeligt for Danmark at opretholde nu se nævrende levestandard. Vi kan allerede nu se, hvorledes de udenlandske investeringer i Danmark faldt i 1992 - på grund af usikkerheden om Danmarks EF-politik. Vi kan endnu nå at rette op på udviklingen. Det er de danske arbejdspladser, der står på spil. Det koster job og investeringer at sige nej. Derfor anbefaler vi konservative et ja den 18. maj. Det er der fremtid i for Europa - og ikke mindst for Danmark.

FÅ MERE AT VIDE

Få mere information om Danmarks rolle i det fremtidige EF-samarbejde. Skriv til Det konservative folkeparti, Nyhavn 4, Postboks 1515, 1020 København K - eller ring på tlf. 33 134140.

DET AFGØRENDE JA

Centrum-Demokraterne anbefaler helhjertet og uden betænkeligheder vælgerne at stemme JA den 18. maj. Beslutningen om Europas fremtid er afgørende. Vi tror på EF - og at EF er svaret på vor tids problemer i Europa. Kun gennem et tæt samarbejde Europas lande imellem kan vi klare problemerne. Danmark kan ikke stå alene eller lukke sig ude fra Europa. Går det Europa godt, vil det også gå Danmark godt. Et JA er således afgørende for et stærkere og mere optimistisk Europa, der kan sikre, at vi fortsat kan leve et godt liv - og samtidig være med til at løse de enorme problemer, mennesker i andre dele af verden lider under. Derfor støtter CD Edinburgh-Aftalen og anbefaler et JA den 18. maj.

I EF-debatten er der mange myter og påstande, som skræmmer helt unødvendigt. Da det er vigtigt, vælgerne træffer deres afgørelse på et reelt grundlag, vil CD gerne her gendrive nogle af de "spøgelser", som modstandere af EF, af Maastricht-Aftalen og Edinburgh-Aftalen har fort frem.

1. Stemmer vi om det samme 18. maj, som vi stemte om 2. juni 1992?

Nej, det er væsentlige forskelle. Der er indgået "et nationalt kompromis" mellem syv politiske partier, som førte til Edinburgh-Aftalen. Danmark står efter denne uden for den egentlige Maastricht-Aftale på en række punkter: Fælles mønt, forsvarssamarbejde, retligt samarbejde og et udvidet unionsborgerskab.

2. Kunne Danmark ikke blot fastholde et nej til Maastricht-Aftalen?

Ja, det havde vi lov til rent juridisk, og så var traktaten faldet bort. Men fordi man har lov til noget, behøver det ikke være klogt. Prisen for at bremse Maastricht kunne blive, at EF helt faldt fra hinanden. Derfor valgte 7 partier i Folketinget at sige: "Det danske nej må have konsekvenser for Danmark. Men de andre 11 lande må have lov at gøre det, de nu ønsker".

3. Er EF ikke de riges klub?

Nej! EF har klart signaleret, at nye medlemmer er velkomne. Sverige, Norge og Finland har ansøgt om optagelse. Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Ungarn står på spring. Det vil naturligvis tage tid at omstille de tidligere østlands økonomi til den fri markedsøkonomi, som er en forudsætning for, at de kan konkurrere med det effektive vestlige erhvervsliv.

4. Betyder "samhørighedsfonden", at Danmark skal betale til de fattigere lande i EF?

Ja. Og det er også meningen med EF. Sammenhæng med de penge, vi i Danmark bruger på socialområdet, er der dog tale om et uhyre lille beløb. Ideen er at hæve det sociale og økonomiske niveau i vor del af verden, så der store forskelle udglattes. Alternativet er spændinger og sociale kampe i vor verdensdel.

5. Kan EF blande sig i den danske folkepension?

Nej. Det er direkte usandt, når nogle hævder dette.

Vi afgår helt selv, hvor store vore sociale ydelser skal være - det er også understreget i Edinburgh-Aftalen.

6. Kan EF sætte økonomiske grænser, når den økonomiske unions 3. del er gennemført?

Danmark siger allerede nu, at vi ikke skal med i den 3. del. EF fastsætter ikke vort offentlige service-niveau, det sætter vi selv og finansierer selv.

7. Bestemmer vi selv?

I Edinburgh-Aftalen står det fast, at EF skal styres efter "nærhedsprincippet". I praksis betyder det, at EF kun skal beskæftige sig med ting, der kan gøres bedre i EF-regi end af de enkelte stater. Faktisk som det system, vi kender i Danmark, hvor Folketinget beslutter de store ting og lægger rammerne. De ting, der gerne må være forskellige fra sted til sted, afgøres lokalt.

8. Betyder det, at vi ikke skal harmoniseres?

Ja, vi skal ikke gøres ens. I dag ved man, at et fælles Europa kun kan blive stærkere, hvis de enkelte medlemslande får lov til at gøre tingene på deres egen måde inden for fælles rammer.

9. Men agurkerne skal være ens?

Det er et af de tilfælde, hvor man helt uretfærdigt hører EF. Faktisk kom ønsket om lige agurker fra de danske gartnere! I Danmark har vi altid haft ensartede bestemmelser - vi har varemærkning, kvalitetskontrol osv. - det er nødvendigt for en fair konkurrence. De samme standardbestemmelser er nødvendige i EF's indre marked, også for at beskytte forbrugere.

10. Kan vi stadig tale dansk, beholde Dannebrog og Dronningen?

Selvfolgelig! EF truer ikke dansk kultur. Den har været stærk nok i århundreder til at klare konkurrence og udvaskning. Så vi kan sagtens være i fællesskab med andre.

Derved bliver alle rigere. Andre landes folk ønsker sandelig heller ikke at afgive deres kultur.

11. Er den nye traktat ikke mere centralistisk end den gamle?

Nej - tværtimod! Nærhedsprincippet og styrke af Europa-Parlamentet gør EF-Kommissionens indflydelse mindre.

CD

12. Er vi ved at skabe Europas Forenede Stater?

Nej, ikke i en form, som vi kender det fra USA. I den nye traktat afgøres tingene af de enkelte landes ministre i Ministerrådet. Dvs. vi forlader ikke tanken om Nationernes Europa med traktaten. Som det understreges består Europa af uafhængige og suveræne stater, som frit har besluttet at være med i et fællesskab.

13. Kan Danmark senere blive fuldstændigt medlem af EF-samarbejdet?

Ja. Edinburgh-Aftalen kan ændres af Danmark, men kun hvis vi selv ønsker det, og efter en ny folkestemme. CD havde ønsket, at Danmark kunne tiltræde hele Maastricht-Aftalen fuldt ud, men vi respekterer befolkningens afgørelse fra sidste år.

14. Hvad sker der, hvis vælgerne siger nej den 18. maj?

Så er situationen den værste tænkelige. CD forudser, at et nej er et farvel til EF. Det værste, der så kan ske, er, at det tætte samarbejde i Europa bryder sammen, og vi vender tilbage til tidligere tiders junglelv f.eks. omkring handel, miljø, arbejdsmiljø og valuta. Vi vil være pringet de andre landes beslutninger, men ikke have indflydelse. Så kan man for alvor tale om at "afgive suverænitæt".

ET HELT ANDET JA

Helt ærligt – er det ikke det samme, vi stemmer om en gang til?

Holger: Nej, det er det ikke. Det nyttede at stemme nej den 2. juni. Vi har fået en dansk særforfatning i Edinburgh, som trækker trønderne ud af unionen for Danmark. Samtidig understreges det, at EF-samarbejdet består af "uafhængige og suveræne stater".

Konsekvenserne af Edinburgh-Aftalen er meget klare, hvad angår Danmarks fire undtagelser. Når det gælder den økonomiske og monetære union står der, at "Danmark har meddelt, at vi ikke vil deltage i tredje fase". Det betyder, at vi ikke skal deltage i ordningen med den fælles valuta. Og vi vil ikke være tvunget til at følge reglerne vedrørende økonomisk politik. En rød-grøn regering kan gennemføre en aktiv politik for beskæftigelsen, uden at EF-bureaukraterne kan sætte en klap i hjulet for det. Ligesom den kan "føre sin egen fordelingspolitik".

Det samme gælder den fælles forsvarspolitik. Det står klart, at vi hverken deltager i en fælles EF-forsvarspolitik eller et fælles EF-forsvar. Og Danmark siger nej til medlemskab af Vestunionen.

Om unionsborgerskabet siger Edinburgh-Aftalen, at det ikke giver "nogen af de rettigheder, pligter, privilegier eller fordele, som følger af dansk statsborgerskab".

På det retlige område fastholder Danmark, at der kun er tale om et mellemstatligt samarbejde. Og det ligger fast, at EF-dømmestolen ikke kan blande sig i vores retspolitik.

Maastricht-Traktaten har kun betydning for Danmark igennem Edinburgh-Aftalen. Det betyder, at Danmark blide har sine klare undtagelser, og at Danmark heller ikke deltager i den udbygning og styrkelse, der vil kunne følge af unionsmålsettingen på de 4 områder.

Mange af modstanderbevægelserne udsender lige før afslutningen af stemme nej igen. Er de ikke mere konsekvente end SF, som har skiftet holdning?

Steen: Modstanderbevægelserne udsender lige før den sidste folkeafstemning en stribe krav, som til forveksling ligner dem. SF har stillet. Nu har vi fået gennemført de krav, og samtidig søger vi for, at Danmark bliver i EF. Det er bedre at have én fugl i hånden end ti på taget. Og det tror jeg også mange EF-skeptikere er enige i. Vores væsentligste krav er oplyst, og derfor vil det være et helt andet ja denne gang.

Holger K. Nielsen og Steen Gade: Det nyttede at stemme nej den 2. juni. Vi har fået en dansk særforfatning.

Nogle af SF's vælgere er i tvivl, om de skal stemme ja den 18. maj. Forstår I dem?

Holger: Ja, det virker underligt at skulle stemme ja, når vi plejer at stemme nej. Forståelsen er, at vi nu har fået Edinburgh-Aftalen p.g.a. det danske nej. Danmark har fået sin helt egen placering i EF-samarbejdet. Vi har fået gennemført vore væsentligste krav. Og med Det nationale Kompromis har vi sat en stopper for den hidtidige unionspolitik.

Det danske nej har sat afgørende spor i Europa. Det skaber en helt ny folkelig diskussion om Europas fremtid, som ingen af EF-politikkerne eller EF-bureaukraterne længere kan komme uden om.

Hvis folketingsflertallet skifter, er der vel en risiko for, at politikerne lukker unionen ind ad bagløren?

Steen: Der er ingen bagdø. De syv partier har aftalt, at ændringer af de fire undtagelser kræver en folkeafstemning, og det vil SF holde fast i. Det nationale Kompromis er nu trykloppet dansk Europa-politik.

EF-unionen kommer alligevel for de andre EF-lande. Vil de så ikke kunne tvinge os ind i unionen senere?

Holger: Der er mulighed for en genforhandling af Edinburgh-Aftalen og Maastricht-Traktaten i 1996. Men vi bestemmer selv, om særforfatningen skal videreføres. De andre lande kan ikke tvinge Danmark ud af Edinburgh-Aftalen.

For øvrigt kører unionstøget slet ikke for tiden. Den chance skal vi gribe og i stedet sætte på at åbne EF over for Norden og Central- og Østeuropa, samt give U-landene en chance. Jerntrappet må ikke erstattes af det selvtrappe mellem det fattige øst og det rige vest, som Lech Walesa udsærende har talt

cen. Hele Europa skal arbejde sammen for at undgå krige, bekæmpe den katastrofale store arbejdsløshed og for at redde miljøet.

EF virker mest som et lukket og bureaukratisk system vendt mod miljøet og lønmodtagerne. Det kan I vel ikke gøre noget ved?

Steen: SF er stærkt kritisk over for det nuværende EF og vil fortsat bekæmpe bureaukratiet og centralismen. Men det danske nej fik slået hul i den tilfældige mur. De første skridt er taget for at sikre større åbenhed og nærhed.

Det er rigtigt, at miljøet og lønmodtagerne ofte bliver sortet op i EF's indre marked. Derfor fortsætter SF kritikken af de beslutninger, der blev sat på skinner gennem vedtagelsen af EF-pakken i 1986. Kapitalen fik sine friheder til at skaffe og valse frit. Det er SF imod. Det er jo også derfor Englands konserva-

tive og den yderste højrefløj herhjemme er så begejstrede for det indre marked uden regulering. EF er blevet en kampplads for højre- og venstrekræfter. Her skal Danmark også kæmpe.

Det indre marked kan ikke stå alene. Der skal i EF være høje minimumsregler på arbejdsmiljø- og miljøområdet. Og vi skal have sikre lønmodtagerrettigheder.

Mange mennesker i de andre nordiske lande vil have undtagelser, der ligner de danske, men EF har nærmest afvist dem. Hvad gør I ved det?

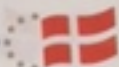
Steen: Vi vil ikke skjule, at det stadig er en kamp at få et mere åbent og fleksibelt EF. Men tiden kan ikke skrues tilbage. Vi oplever nu, at et EF i flere rum er ved at blive skabt af den danske særordning. Det er samtidig en invitation til de mange – i Teks. Sverige – der ønsker at blive medlemmer af EF, men vil sige nej til fælles mønt og forsvaret.

Uanset hvilken tilknytning de nordiske lande får til EF, er det afgørende, at det nordiske samarbejde udvides i de kommende år.

For yderligere information, skriv eller ring til:

Socialistisk Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K,
Telefon 33 12 70 11

Derfor anbefaler Kristeligt Folkeparti et JA

EFTER DEN 2. JUNI

Det danske nej til Maastricht-traktaten skabte en formidlet debat om forholdet mellem EF og borgerne. EF-landenes ministre var i stigende grad optaget af, hvordan begreber som nærhed og åbenhed kunne udmøntes i praksis, så EF-samarbejdet stadig kan fungere samtidig med, at beslutningerne træffes nært på borgerne.

På Edinburgh-topmødet fik Danmark forhandlet et nyt aftalegrundlag, bestående af Maastricht-traktaten plus Edinburgh-aftalen.

Maastricht-traktaten blev ikke ændret, men Danmark fik særtraktater til nogle af de punkter i Maastricht-traktaten, som har været til debat op til folkeafstemningen den 2. juni.

JA TIL DET NYE EF

Siden den 2. juni er situationen i Europa ændret væsentligt. Krisen i det tidligere Jugoslavien er forsvundet. Den økonomiske krise i Europa har ført til stigende arbejdsløshed. Med den forvandlede økonomiske krise i USA og Europa er der risiko for, at USA vil begrænse importen fra EF-landene. Dette kræver en fælles indsats i EF.

Situationen i Jugoslavien kræver, at EF-landene i højere grad samarbejder omkring løsning af flygtningeproblemerne så tæt på flytningenes hjem som muligt. Kun derved kan flygtningenes problemer løses på en forsvarlig måde uden at overbelaste Vesteuropa.

Arbejdsløshedsproblemet må løses ved en fælles europærisk vækstfremmende politik. En samordning af EF-landenes pengepolitik er afgørende for at få et internationalt rentefald, øgede investeringer og faldende arbejdsløshed. Kun et handlekraftigt EF kan løse dette problem.

Det er vigtigt for de østeuropiske lande og for SNG, at fremsidens EF er en stabil samarbejdspartner. Kun derved kan disse lande sikres handelsaftaler og nødvendig bistand. Også globalt set er et solidt EF-samarbejde nødvendigt for at løse de problemer, der venter.

MAASTRICHT-TRAKTATEN

Det er vigtigt, at Danmark deltager i de dele af Maastricht-traktaten, som ikke peger i retning af en europærisk union.

• Samarbejdet omkring en fælles miljøpolitik er et væsentligt skridt for at kunne håndtere de miljøproblemer, der truer.

• Danmarks deltagelse i 2. fase af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), er en afgørende forudsætning for, at Danmark kan opretholde

KRF's gruppe og ministre i Folketinget, hvor danske love skal vedtages - også i fremsiden

fastkurspolitikken, valutarisk stabilitet samt en stabil eksport.

- Det er vigtigt, at arbejdstagere i alle EF-lande, sikres de mest grundlæggende rettigheder, og at lønmodtagere fra de fattige EF-lande ikke konkurrerer med de rige EF-lande på ulige vilkår.
- Det er positivt, at Maastricht-traktaten indfører en udviklingspolitik samordning mellem EF-landene.

EDINBURGH-AFTALEN

Særtraktaten

Edinburgh-aftalens særtraktater er bindende for både de øvrige EF-lande og for Danmark. Danmark kan kun ændre særtraktaten ved en ny folkeafstemning.

- Det står klart, at Danmark ikke deltager i Maastricht-traktatens fælles forsvarspolitik. Vi er heller ikke forpligtet til at være medlem af Vestunionen.
- Kristeligt Folkeparti finder det positivt, at den folkelige kritik af ØMU'en tages alvorligt. Og at Danmark derfor allerede nu præciserer over for de andre EF-lande, at vi ikke kan deltage i en fælles mønt og en fælles centralbank.
- Det præciseres, at unionsborgerskabet ikke erstatter det nationale statsborgerskab, og at Danmark kun er med i det retlige samarbejde, når det foregår mellem suveræne regeringer. Selvom præciseringen om unionsborgerskabet ikke er ny i forhold til Maastricht, så må det betragtes som et budskab om, at Danmark ikke vil arbejde i retning af EF som forbundstat.

Yderligere oplysninger:

Kristeligt Folkepartis landskontor,
Bernhard Bangs Allé 23, 2000 Frederiksberg,
Tel. 38 88 51 52

Eller Kristeligt Folkepartis folketingsgruppe,
Sekretariatet, Christiansborg, 1240 København K,
Tel. 33 37 49 98

Den Fælles aftale

Edinburgh-aftalens fælles del er et resultat af diskussionen om åbenhed og nærhed i EF.

- Som noget nyt kan der afholdes åbne minister-rådsmøder om væsentlige sager i EF. Forsøget er startet under det danske formandskab.

Endvidere skal EF's ministerråd være mere åbent overfor pressen og udtrykke sig mere letforståeligt.

Erklæringen om åbenhed må betragtes som et vigtigt skridt på vej mod et mere åbent og gennemskueligt EF.

- Nærhedsprincippet præciseres på en god måde, så EF kun skal handle på områder, hvor EF direkte har fået beføjelse. Når kommissionen stiller forslag, skal den kunne bevise overfor ministerrådet, at den har ret til at stille forslag på det pågældende område. Hvis det ikke er tilfældet, skal loven afvises. Kommissionen har endvidere lovet at trække en række lovforslag tilbage, som er for detaljerede og dermed ikke opfylder denne betingelse. Erklæringen om nærhed bekræfter, at nærhedsprincippet i Maastricht-traktaten skal fortolkes i decentral retning.

DERFOR - JA

Det er en enig folketingsgruppe, der anbefaler et ja til den nye aftalegrundlag. Et klart flertal i Kristeligt Folkepartis hovedbestyrelse har også anbefalet et ja. Nogle af Kristeligt Folkepartis medlemmer finder ikke de opnåede indrømmelser tilfredsstillende og ønsker at stemme nej. Den overbevisning har man også frihed til at arbejde for.

Maastricht-traktaten blev ikke ændret, men med Edinburgh-erklæringen blev en ny udvikling sat i gang i EF. Der blev hørt på og taget hensyn til Danmarks synspunkter. Danmark fik sin særtraktat, stort set som partierne bag det nationale kompromis havde ønsket. Yderligere satte det danske nej gang i debatten omkring fortolkningen af Maastricht-traktatens afsnit om nærhed og åbenhed i EF-samarbejdet. Men det danske nej satte også kronen under pres. Vi fik en stigende rente, som reducerer investeringer og beskæftigelse. Edinburgh-aftalen dokumenterer, at de små lande har en væsentlig indflydelse på EF-samarbejdet. Et ja den 18. maj er en vigtig forudsætning for Danmarks fortsatte tilknytning til EF.

10 gode grunde til at stemme JA den 18. maj 1993.

1 Det drejer sig om vort fortsatte medlemskab af EF

Hvis Danmark igen siger Nej, vil vore EF-partnere gå videre uden os. Vi vil ikke blive "smidt ud" af EF. De andre vil blot gå over til noget nyt, uden os. De kan ikke tvinge os med til noget, vi ikke vil. Men vi kan heller ikke tvinge dem til kun at følge vores tempo. Derfor opfatter vore partnere også valget denne gang som afgørende: Vil Danmark fortsat være med?

2 Danmark har fået alle sine ønsker opfyldt

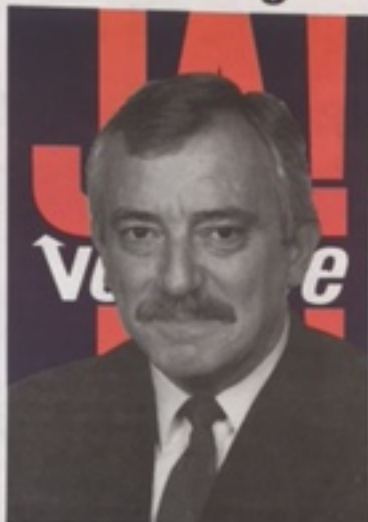
Med Edinburgh-aftalen har Danmark fået alle de ønsker opfyldt, som 7 af Folketingets partier havde opstillet. Det er bl.a. undtagelser for forsvarssamarbejde, valutasarbejde og fælles borgerrettigheder. Venstre ønskede ikke disse undtagelser. Men vi har accepteret kravet fra et flertal i Folketinget. Og det vil der ikke kunne ændres på, før vi har haft en ny folkeafstemning.

3 EF bliver mere åbent og mindre bureaukratisk

Edinburgh-aftalen indebærer, at "nærhedsprincippet" nu begynder at virke: EF skal kun beskæftige sig med det, der kræver fælles løsninger. Det betyder, at EF rykker nærmere på den enkelte borger, og at det centrale bureaukrati i Bruxelles begrænses. Der bliver også større åbenhed omkring beslutningerne i EF. Og EF åbner sig for tættere samarbejde med Østlandene og optagelse af nye medlemmer.

4 Kun EF kan sikre et helt og frit Europa

Grænser og mure er forsvundet i Europa. Kommunismens åg er brudt. Sovjetunionen og Jugoslavien er gået i opløsning. Nye demokratiske lande er opstået. Men samtidig truer nye farer. Først og fremmest de negative sider af nationalismen. Alle de nye demokratier ser hen til EF som rammen om det fællesskab, der skal sikre et helt og frit Europa. Derfor er det

Af Uffe Ellemann-Jensen
Formand for

Venstre

nødvendigt at styrke EF. For fredens og frihedens skyld.

5 De andre nordiske lande er på vej ind i EF

Nu er der startet forhandlinger med Norge, Sverige og Finland om optagelse i EF. Om alt går vel, bliver de medlemmer fra 1995. Det giver nye muligheder for at udvikle det nordiske samarbejde. Tilsammen vil vi kunne få langt større indflydelse på den europæiske udvikling, end vore folketal tilsiger. Derfor skal Danmark naturligvis være med. Det vil være absurd, om vi træder ud, samtidig med at de andre træder ind.

6 Danmark kan få en central plads i det nye Europa

I det nye Europa, hvor grænser er væk og mure revet ned, bliver der flere spændende vækstområder. Et af dem vil ligge omkring den vestlige del af Østersøen. Det giver Danmark en central placering, med København som fremtidens center for Østersølandene.

Det kan naturligvis kun ske, hvis Dan-

mark fortsat er fuldt med i EF. Ellers vil den plads blive overtaget af Hamburg eller Stockholm.

7 EF er nøglen til vores fortsatte velstand

Det er afgørende for dansk eksport, at vi er fuldt og helt med i EF's indre marked, og at vi deltager i den fælles landbrugs- og fiskeripolitik. Det kan vi kun, hvis vi fortsat er med i det fællesskab, der i fremtiden vil bygge på Maastricht-traktaten og Edinburgh-aftalen. Derfor vil et Nej være til ubodelig skade for dansk økonomi. Beskæftigelsen og den sociale tryghed vil blive ramt, hvis vi glider ud af EF.

8 EF kan sikre et bedre miljø

Når vi har sagt Ja til Edinburgh-aftalen, og Maastricht-traktaten træder i kraft, indføres der nye regler for miljøsamarbejde i Europa. Det betyder, at de fodsælende lande ikke længere kan blokere for en mere aktiv miljøpolitik, som vi ønsker det i Danmark. Forurening kender ikke grænser. Derfor må beskyttelse af miljøet foregå i et internationalt samarbejde. I vores del af verden kan det kun ske gennem EF.

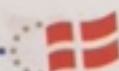
9 EF giver ungdommen flere valgmuligheder

Det er de unge i Danmark, som er mest begejstrede og positive for EF-samarbejdet. De får også flere valgmuligheder i deres tilværelse, når Danmark er fuldt og helt med i det europæiske fællesskab, end hvis vi står udenfor. De vil kunne bevæge sig frit over grænserne, når de søger uddannelse eller arbejde. Og de vil have samme rettigheder som unge fra andre lande. Vi skal give vore unge disse muligheder.

10 Danmark har meget at tilbyde, og intet at frygte

Danmark er i dag en anerkendt partner i det internationale samarbejde. De andre ved, at de kan stole på os, og at vi tager vores del af slæbet. Også når det brænder på. Danmark har meget at tilbyde for at sikre et frit og helt Europa.

Hvis De vil have mere at vide om Venstres holdning til EF, eller hvis De ønsker at blive medlem, kan De ringe på telefon 42 80 22 33.
De kan også henvende Dem pr. fax på nummeret 42 80 38 30 eller skrive til:
Venstres Landsorganisation, Søllerødvej 30, 2840 Holte.

Skal Danmark bankes på plads i EF-Unionen?

NEJ! - Vi skal bevare vores selvstændighed

Millioner af mennesker i Europa vil juble, hvis Danmark fastholder sit NEJ til EF-Unionen den 18. maj. Lad os ikke skuffe dem. Lad os vise bureaukraterne i Bruxelles og unionspolitiikerne herhjemme, at danskerne ikke kan bankes på plads. Vi skal ikke presses ind i en kunstig og ufolkelig Union. Vi skal selv kunne bestemme frut i vores eget land.

DEN SAMME TRAKTAT PLUS EN FODNOTE

Den 18. maj skal vi stemme om Maastricht-Traktaten igen. Præcis den samme traktat, som vi stemte om sidste år. Ikke et komma er ændret. Der er blot tilløjet en fodnote: Den såkaldte Edinburgh-Aftale. Det er en juridisk uforpligtende erklæring om nogle danske særordninger, som i virkeligheden ikke ændrer noget væsentligt. Om disse særordninger står der i Edinburgh-Aftalens afsluttende bemærkninger, at de "er forenelige med Maastricht-Traktaten og ikke sætter spørgsmålstegn ved dens miljøretninger".

SOCIALE YDELSER I FAREZONEN

Vore egne økonomiske visumænd skriver i deres seneste rapport, at de ikke tør afvise muligheden af, at der med tiden kan ske "en vigtig standardisering af de sociale regimer i medlemslandene både med hensyn til finansiering og ydelser". Det betyder på godt dansk, at hvis vi siger ja til Unionen den 18. maj, er der ikke grænser for, hvad Bruxelles kan blande sig i. Ikke engang de sociale ydelser kan vi være sikre på at bevare kontrollen over. Den risiko må vi fjerne med et klart NEJ den 18. maj.

VI ER IKKE MERE ALENE

Før folkeafstemningen sidste år stod Danmark alene med sin unionskepsis. Det gør vi heldigvis ikke mere. Det danske NEJ den 2. juni vækkede folkene i de andre lande. Siden er unionsmodstanden vokset stærkt alle vegne. De seneste meningsmålinger viser, at:

- Mere end halvdelen af franskmændene ønsker i dag, at de havde stemt NEJ til Unionen ved folkeafstemningen i september sidste år.
- To ud af tre tyskere er imod Maastricht-Traktatens bestemmelser om at afskaffe D-marken til fordel for en fælles EF-mønt.
- I England er modstanden mod EF-Unionen massiv. Den ansete engelske avis »The Times« anbefaler direkte os danskere at stemme NEJ. Det skete i en opsigtsvækkende leder den 16. marts under overskriften »Great Danes«. Avisen påpegede, at de dan-

Fremskridtspartiet vogter om den danske grundlov

ske valgere også må tale for deres naboe, som ikke får mulighed for at stemme om Unionen. Afviser vi Maastricht-Traktaten den 18. maj, vil England heller ikke være med i EF-Unionen. Det har den britiske regering klart tilkendegivet. Nej, Danmark står ikke mere alene i modstanden mod Unionen, og stemmer vi NEJ, giver vi Maastricht-Unionen dødsstødet.

DANMARK BLIVER I EF

Regeringen og JA-partierne i Folketinget påstod, at Danmark må forlade EF, hvis vi stemmer NEJ. Det vil koste os 150.000 arbejdspladser. Tro ikke på denne skræmmekampagne.

Det er alene unionsplanerne, Maastricht-Traktaten med Edinburgh-fodnoten, vi stemmer om den 18. maj. Ikke vores EF-medlemskab. EF er en sammenslutning af demokratiske lande, der naturligvis ikke kan smide Danmark ud som følge af en demokratisk folkeafstemning. Fremskridtspartiet er tilhænger af vort nuværende medlemskab af EF og af EF's Indre Marked. Det skal der ikke røkes ved, og det vil et NEJ den 18. maj heller ikke gøre.

INGEN ØKONOMISK KATASTROFE

Allerede sidste år afviste nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer de vilde påstande om økonomiske katastrofer i tilfælde af et NEJ til Unionen.

Og Hoffmeyer fik ret: Udlændet fortsatte med at investere i Danmark efter NEJ'et den 2. juni, og nok er ledigheden vokset, men det er sket over hele Europa. I England, Tyskland og Sverige er ledigheden det sidste år vokset langt stærkere end hos os. Nationalbankens nye årsberetning fastslår, at den økonomiske vækst i Danmark i 1992 lå over væksten i det øvrige Vesteuropa. Skrækkampagnen om økonomien op til den 2. juni sidste år var altså bluff. Den nuværende skræmmekampagne er også tomme trusler.

EF-UNIONEN ER SOCIALISTISK

Unionen vil trække EF i den retning gammehocialisten Jacques Delors ønsker. Nogleordene bag Maastricht-Traktaten er emsretning, harmonisering, regulering, kontrol, formynderi og overnational centralstyring. Det er ubegribeligt at Folketingets øvrige partier kan være begejstrede for det.

FREMSKRIDTSPARTIET ER IMOD.

Yderligere information:
Fremskridtspartiet, Christiansborg,
1240 København K. TEL: 33 37 46 75

Z^x ved NEJ den 18. maj

Folkebevægelsen mod EF: UNION X NEJ IGEN

Nødvendigt Forum og Fagbevægelsen mod Unionen opfordrer også til et nyt NEJ

FJERNSTYRE ELLER FOLKESTYRE

Bent Brice, redaktør, cand. jur.
FOLKEBEVÆGELSEN
MOD EF

Der er ikke grund til at spille mange ord på Edinburgh-Algøren. Fremtrædende danske og engelske jurister har efter grundig undersøgelse og vurdering klart påvist, at den er indholdsløs og dertil uden juridisk bindende kraft i forhold til EF-ret og Romtraktat.

Husk også, at ikke blot jurister, men også magtfulde EF-politikere som kansler Helmut Kohl, Tyskland, og premierminister John Major, Storbritannien, har fastslået, at Edinburgh IKKE ændrer et eneste ord i Unionstraktaten.

Altså det samme én gang til!
Skal et i mere end tusind år selvstændigt folk presses til også at opgive den sidste rest af selvbestemmelse, vi dog endnu har i behold efter Romtraktaten. Eller vil vi fortsætte vor folkelige kamp mod de kræfter, som vil gøre Danmark til en provins i EF-Staten?

Det er spørgsmålet, hver enkelt af os skal besvare. The Times, det ansete britiske dagblad, bad for nylig danskernes stemme NEJ for Europas skyld. Vi kan tilføje: Og for Danmarks.
Maastricht består, men dansk-nordisk folkestyre forlør, hvis vi ikke fastholder vor NEJ den 18. maj. Valget er endnu dit og mit - og ansvaret!

KRÆMMER- MENTALITET!

Frank Dahlgaard,
journalist, cand. polit.
NØDVENDIGT FORUM

Det er kræmmermentalitet, hvis man stemmer JA til EF-Unionen, fordi man kan tænke på økonomien i de nærmeste måneder efter 18. maj. Tænker man blot lidt længere frem, er den økonomiske forskel mellem JA og NEJ næppe til at måle. Tro ikke politikernes skræmmekampagne.

Vi bliver selvfølgelig ikke smidt ud af EF på grund af en demokratisk folkeafstemning.
Den 18. maj handler først og fremmest om politik, og det er stort set det samme, vi skal stemme om én gang til.

EF-Unionen er det perfekte redskab i hænderne på Europas centralister. Unionstraktaten bygger på enretning, harmonisering, formynderi, kontrol, planøkonomi, bureaukrati og centralisering af magten. Danmark reduceres til en debat i et centralstyret Europa.

Det må vi sige NEJ til. Det skal fortsat være Folketinget, som bestemmer herhjemme - ikke kommissærer i Bruxelles. Som et lille land har Danmark et velfungerende demokrati. Vi har mere at miste ved at gå ind i Maastricht-Unionen, end de andre har.

Den britiske premierminister John Major og Poul Schlüter efter EF-topmødet i Edinburgh.

Der krydes fingre for, at danskerne ikke opdager, at det er det samme, der skal stemmes om én gang til.

IKKE ET KOMMA ER FLYTTET

Den bedste garanti for nærhed og ægte demokrati er at stemme NEJ til EF-Unionen den 18. maj.

NØDVENDIGT FORUM
er et initiativ til bevarelse af dansk selvstændighed.
En bevægelse hen over midten i dansk politik.

VI HAR BEFOLK- NINGERNE MED OS

Ib Christensen, medlem af
EF-parlamentet for
FOLKEBEVÆGELSEN
MOD EF

Ved at gentage NEJ til EF-Unionen vil danskerne undgå, at Danmark bliver en debat i en europæisk superstat.

Vi ved fra officielle udtalelser fra den britiske regering, at Storbritannien IKKE vil ratificere Maastricht-Traktaten, når danskerne igen har afvist den. Unionen vil være stendød.

Danmark og Storbritannien vil fortsætte som medlemmer af EF på det nuværende grundlag, dvs. med det indre marked og fuldstændig deltagelse i landbrugs- og fiskeripolitikken og alle de øvrige fælles politikker.

Det danske NEJ vil blive hjuldt velkommen af befolkningsoverfløene i Storbritannien, Tyskland, Norge, Sverige, Finland, Østrig og Schweiz, der ovenalt vender sig imod EF-Unionen.

Det vil åbne for et frit samarbejdende Europa, hvor hvert enkelt land finder det niveau for integration, som politisk, økonomisk og kulturelt passer det bedst.

Danmark selv vil blive bevaret som et frit og selvstændigt land. Vores blinde til det øvrige Norden vil ikke blive skåret over. Vi vil bedre kunne bevare vor sociale velfærd, vor veltand og gøre noget for beskæftigelsen.

MISFORSTÅET SOLIDARITET

Klaus Lorenzen, Formand for
Lager og Handel i København.
FAGBEVÆGELSEN MOD
UNIONEN

Edinburgh-Algøren ændrer intet i forhold til den arbejdsmarkedspolitik, der er nedfældet i Maastricht-Traktaten.

Også på det område er der stadig tale om en glidbane mod Unionen uden reelle danske undtagelser. Det betyder, at EF kan blande sig i overenskomst- og arbejdsforhold i Danmark.

Maastricht åbner op for, at EF-direktiver direkte griber ind i de aftaler, der indgås mellem fagbevægelsen og arbejdsgivere om forholdene på danske arbejdspladser.

Det er misforstået solidaritet, at vi skal afstå fra forbedringer af hensyn til arbejderne i andre EF-lande. Vores mål må være at forbedre forholdene for andre, uden at vi selv giver køb. Det er klart utilfredsstillende, at Edinburgh ikke giver nogen garantier for, at vi kan fastholde vores overenskomster, miljøregler osv.

Edinburgh har til formål at sikre, at Danmark skriver under på Maastricht-Traktaten i dens fulde ordlyd.

Vi ønsker et åbent samarbejde mellem alle europæiske lande. Det sikrer Edinburgh ikke.

FAGBEVÆGELSEN MOD UNIONEN
er en sammenslutning af kræfter inden for dansk fagbevægelse, der arbejder imod dansk indlemmelse i EF-Unionen.

Nøgletekster

Edinburgh-Afgørelsen (Den danske Særaftale) lyder i sin helhed således:

Afgørelse truffet af stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, om visse problemer, som Danmark har rejst vedrørende Traktaten om Den Europæiske Union.

Stats- og regeringscheferne forsamlet i Det Europæiske Råd, hvis regeringer har undertegnet Traktaten om Den Europæiske Union, der består af uafhængige og suveræne stater, som frit har besluttet, at de i overensstemmelse med de eksisterende traktater i fællesskab vil udøve visse af deres kompetencer,

- som i overensstemmelse med Traktaten om Den Europæiske Union ønsker at løse særlige problemer, der i øjeblikket består specielt for Danmark, og som Danmark har rejst i sit memorandum »Danmark i Europa« af 30. oktober 1992,
- som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh om nærhed og åbenhed,
- som noterer sig erklæringerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh om Danmark,
- som tager de ensidige erklæringer til efterretning, som Danmark har afgivet ved samme lejlighed, og som vil blive knyttet til Danmarks ratifikationsakt,
- som noterer sig, at Danmark ikke agter at gøre brug af de efterfølgende bestemmelser på en sådan måde, at det hindrer et snævrere samarbejde og virke blandt medlemsstater, der er foreneligt med Traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger,

er blevet enige om følgende afgørelse:

Afsnit A

Borgerskab

Bestemmelserne vedrørende unionsborgerskab i anden del af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver medlemsstaternes statsborgere de yderligere rettigheder og den yderligere beskyttelse, der nævnes i den pågældende del. De træder ikke på nogen måde i stedet for nationalt statsborgerskab.

Spørgsmålet om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat, afgøres udelukkende efter vedkommende medlemsstats egen lovgivning.

Afsnit B

Den Økonomiske og Monetære Union

1. Protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, giver Danmark ret til at underrette Rådet for De Europæiske Fællesskaber om sin holdning vedrørende deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Danmark har meddelt, at det ikke vil deltage i tredje fase. Denne meddelelse vil få virkning samtidig med, at denne afgørelse træder i kraft.
2. Danmark vil derfor ikke deltage i ordningen med en fælles valuta og vil ikke være bundet af de regler vedrørende økonomisk politik, som kun gælder for medlemsstater, der deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og det vil bevare sine nuværende beføjelser med hensyn til pengepolitik i henhold til danske love og forskrifter, herunder Danmarks Nationalbanks beføjelser i pengepolitiske anliggender.
3. Danmark vil deltage fuldt ud i anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union og vil fortsat deltage i valutasaamarbejdet inden for EMS.

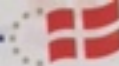
Afsnit C

Forsvarspolitik

Stats- og regeringscheferne tager til efterretning, at Danmark efter opfordring fra Den Vesteuropæiske Union (WEU) har fået status som observatør i denne organisation. De noterer sig også, at intet i Traktaten om Den Europæiske Union forpligter Danmark til at blive medlem af WEU. I overensstemmelse hermed deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af afgørelser og aktioner inden for Unionen, som har indvirkning på forsvarsområdet, men Danmark vil ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstater på dette område.

Illustrationerne på siderne 13-16 er fra maleren Rasmus Larsen frise i Vindrehallen på Christiansborg.
Foto: Mogens Bech

Afsnit D

Retlige og indre anliggender

Danmark vil deltage fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI¹⁹ i Traktaten om Den Europæiske Union.

Afsnit E

Afsluttende bestemmelser

1. Denne afgørelse får virkning på den dato, hvor Traktaten om Den Europæiske Union træder i kraft; dens gyldighedsperiode bestemmes efter artikel Q²⁰ og artikel N²¹, stk. 2, i denne Traktat.
2. Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at det ikke længere ønsker at benytte sig af alle eller en del af bestemmelserne i denne afgørelse. I så fald vil Danmark fuldt ud gennemføre alle til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for rammerne af Den Europæiske Union.

ERKLÆRINGER FRA DET EUROPÆISKE RÅD

Erklæring om social- og arbejdsmarkedspolitik, forbruger- og miljøanliggender samt fordelingspolitik.

1. Traktaten om Den Europæiske Union er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med EF-Traktaten,
- med hensyn til arbejdsvilkår og socialpolitik (Artikel 118 A, stk. 3, i EF-Traktaten og artikel 2, stk. 5, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige),
- med henblik på at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau (Artikel 129 A, stk. 3, i EF-Traktaten),
- med henblik på at forfølge miljøbeskyttelsesmålsetningen (Artikel 130 T i EF-Traktaten).

¹⁹ Forklærende noter se side 15

2. De bestemmelser, der indføres med Traktaten om Den Europæiske Union, herunder bestemmelserne om Den Økonomiske og Monetære Union, giver den enkelte medlemsstat mulighed for at føre sin egen fordelingspolitik og for at opretholde eller forbedre sin sociale standard.

Erklæring om forsvar

Det Europæiske Råd tager til efterretning, at Danmark vil afstå fra sin ret til at varetage formandskabet for Unionen i alle tilfælde, hvor der er tale om at udarbejde og iværksætte afgørelser og aktioner under Unionen, der har indvirkning på forsvarsområdet. De regler for overtageelse af formandskabet, der normalt gælder, hvis en formand er ude af stand til at varetage sit hverv, finder da anvendelse. Disse regler finder tillige anvendelse med hensyn til Unionens repræsentation i internationale organisationer, på internationale konferencer og over for tredjelande.

ENSIDIGE ERKLÆRINGER
fra Danmark, der skal knyttes til den danske akt om ratifikation af Traktaten om Den Europæiske Union, og som de elleve andre medlemsstater vil tage til efterretning.

Erklæring om Unionsborgerskab

1. Unionsborgerskab er et politisk og juridisk begreb, som er helt forskelligt fra begrebet statsborgerskab i den betydning, hvori dette er anvendt i Kongeriget Danmarks grundlov og i det danske retssystem. Intet i Traktaten om Den Europæiske Union medfører umiddelbart eller på længere sigt nogen forpligtelse til at skabe et unionsborgerskab, der ligger på linje med statsborgerskab i en nationalstat. Spørgsmålet om Danmarks deltagelse i en sådan udvikling opstår derfor ikke.
2. Unionsborgerskab giver ikke på nogen måde i sig selv en statsborger fra en anden medlemsstat ret til at opnå dansk statsborgerskab eller nogen af de rettigheder, pligter, privilegier eller fordele, som følger af dansk statsborgerskab i medfør af Danmarks forfatningsmæssige, juri-

diske og administrative regler. Danmark vil fuldt ud respektere alle specifikke rettigheder, der udtrykkelig følger af Traktaten, og som gælder for statsborgere fra medlemsstaterne.

3. Statsborgere fra Det Europæiske Fællesskabs øvrige medlemsstater har i Danmark valget og er valgbar ved kommunale valg som foreskrevet i artikel 8 B i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab. Danmark har til hensigt at indføre lovbestemmelser, hvorved statsborgere fra de øvrige medlemsstater får valget og bliver valgbar ved valg til Europa-Parlamentet, i god tid før det næste valg i 1994. Danmark agter ikke at acceptere, at de nærmere bestemmelser, der skal vedtages i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, kan føre til regler, som afsvækker de rettigheder, der allerede er indrømmet i Danmark i denne henseende.
4. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kræves der ifølge artikel 8 E heri enstemmighed fra samtlige medlemmer af Rådet for De Europæiske Fællesskaber, dvs. alle medlemsstaterne, for at en bestemmelse med henblik på at styrke eller udbygge de rettigheder, der er fastsat i anden del af EF-Traktaten, kan vedtages. Endvidere må enhver enstemmig afgørelse, der træffes af Rådet, vedtages i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dens forfatningsmæssige bestemmelser, før den kan træde i kraft. I Danmark vil en sådan vedtagelse i tilfælde af afgivelse af suverænitet som defineret i den danske grundlov kræve enten et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer eller både et flertal blandt folketingsmedlemmerne og et flertal blandt vælgerne ved en folkeafstemning.

Erklæring om samarbejde på området retlige og indre anliggender

Ifølge artikel K 9¹⁴ i Traktaten om Den Europæiske Union kræves der enstemmighed fra samtlige medlemmer af Rådet for Den Europæiske Union, dvs. alle medlemsstaterne, for at en beslutning om, at artikel 100 C¹⁵ i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal finde anvendelse på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i artikel K 1¹⁶ nr. 1-6, kan vedtages. Endvidere må enhver enstemmig afgørelse, der træffes af Rådet, vedtages i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dens forfatningsmæssige bestemmelser, før den kan træde i kraft. I Danmark vil en sådan vedtagelse i tilfælde af afgivelse af suverænitet som defineret i den danske grundlov kræve enten et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer eller både et flertal blandt folketingsmedlemmerne og et flertal blandt vælgerne ved en folkeafstemning.

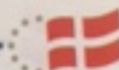
SLUTERKLÆRING

Ovenstående afgørelse og erklæringer er en følge af resultatet af den danske folkeafstemning den 2. juni 1992 om ratifikation af Maastricht-Traktaten. For Danmarks vedkommende skal denne Traktats målsætninger på de fire områder, der er nævnt i afgørelsens afsnit A-D, forstås på baggrund af disse dokumenter, som er forenelige med Traktaten og ikke sætter spørgsmålstegn ved dens målsætninger.

Forklarende noter indsat af redaktionen:

- *1) Afsnit VI i Traktaten drejer sig om hele det mellemstatlige samarbejde om retlige og indre anliggender.
- *2) Artikel Q siger, at Traktaten er indgået for ubegrænset tid.
- *3) Artikel N, stk. 2 siger, at der skal indkaldes til en regeringskonference i 1996 for at drøfte ændringer i Traktaten.
- *4, *5 og *6) Artikel K 9 er en bestemmelse i det mellemstatlige samarbejde om retlige og indre anliggender. Artiklen siger, at visse dele af det retlige samarbejde kan overføres til det overnationale EF-samarbejde i artikel 100 C. Dette kræver dog enstemmighed og national ratifikation. Artikel K 1, nr. 1-6, definerer de områder, der kan overføres.

Det lovforslag, der skal stemmes om ved folkeafstemningen den 18. maj 1993, har følgende ordlyd:

Forslag til »Lov om Danmarks tiltrædelse af Edinburgh-Aftagelsen og Maastricht-Traktaten«.

§ 1. Edinburgh-Aftagelsen af 12. december 1992 med de erklæringer, som er knyttet til denne Aftagelse, godkendes.

Stk. 2. Danmark kan herefter ratificere Maastricht-Traktaten af 7. februar 1992 om Den Europæiske Union med de protokoller og erklæringer, som er knyttet til denne Traktat.

§ 2. Maastricht-Traktaten har kun betydning for Danmark i det omfang, det følger af denne Traktat med tilhørende protokoller og erklæringer samt af Edinburgh-Aftagelsen, med tilhørende erklæringer.

§ 3. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

SYVPARTI-AFTALEN

Aftale indgået mellem 7 partier i Folketinget

(Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti):

I tilknytning til lovkomplekset har 7 af Folketingets partier indgået en politisk aftale. Denne aftale indebærer enighed om, at Danmarks holdning til fire hovedelementer i Maastricht-Traktaten:

- Borgerskab,
 - Den Økonomiske og Monetære Union,
 - Fælles forsvarspolitik,
 - Retlige og indre anliggender
- fastlægges ved folkeafstemningen den 18. maj 1993, og de 7 partier er enige om, at den kan ændres gennem en ny folkeafstemning.

Syvparti-aftalen indgår i bemærkningerne til det lovforslag, der skal stemmes om. Lovforslaget kan afhentes på biblioteker, posthus og kommunekontoret.

*Udtalelse fra Folketingets Markedsudvalg
den 19. marts 1993*

"Side 2 i denne avis indeholder beskrivelsen af afstemningstemaet. Den har været drøftet i et redaktionsudvalg, hvor repræsentanter for samtlige 8 partier i Folketinget den 11. marts 1993 godkendte teksten. Senere har Fremskridtspartiet meddelt, at det trækker sin tilslutning tilbage."

Foto: Klaus Møller

Udgivet af Folketinget, april 1993

Markedsudvalgets underudvalg bestående af Ivar Nørgaard (S), Ove Fich (S), Kent Kirk (KF), Charlotte Antonsen (V), Steen Gade (SF), Annette Just (FP), Peter Dueholm (CD), Elisabeth Arnold (RV), og Henning Lysbøl Christensen (KRF) har fungeret som redaktionsudvalg.

Ansvarshavende redaktør: Helge Hjørndal.
I redaktionen i øvrigt: Hans Peter Hilden, Niels Hoffmeyer og Jens Rubenhagen.

Redaktionen er sluttet 19. marts 1993.

Tilrettelæggelse: Statens Information
Layout og produktion:
Berlingske ReklameProduktion
Repro: Creascan
Tryk: Dansk Avis Tryk, Glostrup.

